

॥ ३२ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावादीपेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ततोगांडीवभृदिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

मेघजालनिभंसैन्यं विदार्य शरवृष्टिभिः ॥ विवभौकौरवश्रेष्ठः शरदीवदिवाकरः ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि सैंधवयुद्धे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ वैशंपायन उवाच ततो गांडीवभृच्छूरो युद्धाय समुपस्थितः ॥ विवभौ युधिदुर्धर्षो हिमवान् च लो यथा ॥ १ ॥ ततस्ते सैंधवा योधाः पुनरेव व्यवस्थिताः ॥ व्यमुंचंत सुसंख्याः शरवर्षाणि भारत ॥ २ ॥ तान् ग्रहस्य महाबाहुः पुनरेव व्यवस्थितान् ॥ ततः प्रोवाच कौंते यो मुमूर्षून् श्लक्ष्णया गिरा ॥ युध्यध्वं परया शक्त्या यतध्वं विजयेमम ॥ ३ ॥ कुरुध्वं सर्वकार्याणि महद्बोभयमागतं ॥ एष यो तस्यामि सर्वास्तु निवार्य शरवागुरां ॥ ४ ॥ तिष्ठध्वं युद्धमनसो दर्पं शमयितास्मि वः ॥ एतावदुक्त्वा कौरव्यो रोषाद्गांडीवभृत्तदा ॥ ५ ॥ ततो थवचनं स्मृत्वा भ्रातुर्ज्यैष्ठ्यस्य भारत ॥ न हंत व्यारणे तात क्षत्रिया विजिगीषवः ॥ ६ ॥ जेतव्याश्चेति यत्प्रोक्तं धर्मराजामहात्मना ॥ चिंतयामास स तदा फाल्गुनः पुरुषर्षभ ॥ ७ ॥ इत्युक्तो हं न रेद्रेण न हंत व्यानृपा इति ॥ कथं तन्न मृषेदं स्याद् धर्मराजवचः शुभं ॥ ८ ॥ न हन्येरंश्च राजानो राज्ञश्चाज्ञा कृता भवेत् ॥ इति संचिंत्य स तदा फाल्गुनः पुरुषर्षभ ॥ ९ ॥ प्रोवाच वाक्यं धर्मज्ञः सैंधवान् युद्धदुर्मदान् ॥ श्रेयो वदामि युष्माकं न हिंसेयमवस्थितान् ॥ १० ॥ यश्च वक्ष्यति संग्रामे तवास्मीति पराजितः ॥ एतच्छ्रुत्वा वचो मत्स्यं कुरुध्वं हितमात्मनः ॥ ११ ॥ ततो न्यथारुच्छुगता भविष्यथ मया दिताः ॥ एवमुक्त्वा तु तान् वीरान् युयुधे कुरुपुंगवः ॥ १२ ॥ अर्जुनो तीव्रसंकुद्धः संक्रुद्धैर्विजिगीषुभिः ॥ शतं शतसहस्राणि शराणां न तपर्वणां ॥ १३ ॥ मुमुचुः सैंधवाराजंस्तदा गांडीवधन्वनि ॥ शरानापततः क्रूरानाशी विषविषोपमान् ॥ १४ ॥ चिच्छेद निशितैर्बाणैरंतरा स धनं जयः ॥ छित्वा तु तानाशु चैव कंकपत्रान् शिलाशितान् ॥ १५ ॥ एकैकमेषां समरे बिभेद निशितैः शरैः ॥ ततः प्रासांश्च शक्तींश्च पुनरेव धनं जयं ॥ १६ ॥ जयद्रथं हतं स्मृत्वा चिक्षुः सैंधवानृपाः ॥ तेषां किरीटी संकल्पं मोघं च क्रेमहाबलः ॥ १७ ॥ सर्वास्तान्तराच्छित्वा तदा चुक्रोश पांडवः ॥ तथैवायततां तेषां यो धानां जयगृद्धिनां ॥ १८ ॥ शिरांसि पातयामास भलैः सन्नतपर्वभिः ॥ तेषां प्रद्रवतां चापि पुनरेवाभिधावतां ॥ १९ ॥ निवर्त्ततां च शब्दो भूत्पूर्णस्येव महोदधेः ॥ तेवध्यमानास्तु तदा पार्थेनामित तेजसा ॥ २० ॥ यथा प्राणं यथोत्साहं यो धयामासुरर्जुनं ॥ ततस्ते फाल्गुनेनाजौ शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ २१ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥